

MTörv 26,16-19 - Izrael, az Úr népe.

¹⁶Az Úr, a te Istened a mai napon megparancsolja neked, hogy tartsd meg ezeket a parancsokat és törvényeket. Kövesd hát őket lelkiismeretesen, szíved, lelked mélyéből.

Mt 5,43-48 - Az ellenség szeretete.

⁴³Hallottátok a parancsot: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet. ⁴⁴Én pedig azt mondom nektek: szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért! ⁴⁵Így lesztek fiaii mennyei Atyátoknak, aki fölkelte napját jókra is, gonoszokra is..., ⁴⁶Ha csupán azokat szeretitek, akik szeretnek benneteket, mi lesz a jutalmatok? ...Nem így tesznek a pogányok is? ⁴⁸Legyetek hát tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletes!

Amióta öntudatra ébredt az ember, keresi-kutatja, miként, milyen elvek szerint kell élnie. A Biblia az emberiség ősi ösztönét adja parancsba: szeresd, aki téged szeret, aki pedig ellenséged, azt gyűlöld! Jézus ezzel ellentétes parancsa igazi botrány volt kortársai számára, - ahogyan valójában botrány a ma embere számára is. Jézus igen határozottan állítja az őt hallgatóknak: a mennyei Atya egészen mást vár el fiaitól, mint amit az Ószövetség népe addig gondolt. Botrány: a mennyei Atya a gonoszokat is szereti, hiszen „Fölkelti napját jókra is, gonoszokra is”! A mennyei Atya tehát nem az igazságos Isten, aki engedelmes gyermekét megjutalmazza, a rosszat pedig megbünteti!

Mi a Bokorban sokan az „anyatejjel szívtuk” magunkba Jézus botrányos gondolatait, de legalábbis legtöbbször túl vagyunk már az egymást és magunkat is őrlő súlyos, ellenségszeretetről szóló vitákon. Látszólag „megbarátkoztunk” Jézus parancsával, és elfogadtuk a hatalmas Atya-kép váltást.

Semmiképpen nem szeretnék általánosítani, de gyanítom, nem vagyok egyedül azzal a rossz érzéssel, hogy Jézus szavai csak a közösségi találkozó kényelmes beszélgetéseiben, csendes imáiban tűnnek evidenciának. A mindennapjaink, ahogy az emberiség nagy részének, nekünk is tele van küzdelemmel, bánatással, bánatások miatti fájdalommal, visszabánatással.

Ne szégyelljük bevallani, egész életünk tele van kétségekkel és gyötrődéssel: naponta meg kell küzdenünk a bennünk lévő rosszal és gyengeséggel! A mennyei Atya tudja, hogy az egész világ és benne az ember is magában hordozza a tökéletlenséget, azaz a jót és a rosszat egyaránt. De ahogyan az anya és apa szereti a rosszalakodó gyermekét is, a Teremtő is elfogadja és szereti tökéletlen teremtettségeit.

Ha olyan könnyű lenne szeretni ellenségeinket, akkor Jézusnak nem kellett volna – életét is feláldozva – tökéletesítenie az Ősök törvényét! De ez cseppet sem relativizálja Jézus parancsát! A **tökéletesedés célparancs**, melyért egész életünkön át küzdenünk kell!

Bajnokné Benyhe Judit, Budapest